

Lectio Divina segédanyag

Évközi 15. vasárnap

B év - Mk 6,7-13

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rác Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rác Édua Anna

Szerkesztő

Rác Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Végigjárta a falvakat és tanított. Magához hívta a tizenkettőt, és kettésével szétküldte őket, hatalmat adva nekik a tisztátalan lelkeken. Meghagyta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit, csak vándorbotot; sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben. Sarut kössenek, de két ruhadarabot ne vegyenek magukra. Azután folytatta: „Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott addig, amíg utatokat nem folytathatjátok. Ha valamely helységben nem fogadnak be, és nem hallgatnak meg titeket, menjetek el onnét, s még a port is rázzátok le lábatokról, tanúbizonyságul ellenük.” Azok elmentek, s hirdették a bűnbánatot, sok ördögöt kiűztek, és olajjal megkenve sok beteget meggyógyítottak.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1.1. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

⁷ Et convocat Duodecim et coepit eos mittere binos et dabat illis potestatem in spiritus immundos;

⁷ Végigjárta a falvakat és tanított. Magához hívta a tizenkettőt, és kettesével szétküldte őket, hatalmat adva nekik a tisztátalan lelkeken.

⁷ Aztán magához hívta a tizenkettőt, és elkezdte őket kettesével elküldeni. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett.

⁷ Ezután bejárta a környék falvait és tanított. Majd magához hívta a tizenkettőt, és hatalmat adva nekik a tisztátalan lelkek fölött, kettesével szétküldte őket.

⁷ Majd magához szólítja a tizenkettőt, és kezdé őket kiküldeni kettőnként, és adta nekik hatalmat a tisztátalan lelkeken.

⁷ Ezek után magához hívta a Tizenkettőt, és elküldte őket kettesével, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek fölött,

⁸ et praecepit eis, ne quid tollerent in via nisi virgam tantum: non panem, non peram neque in zona aes,

⁸ Meghagyta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit, csak vándorbotot; sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben.

⁸ Meghagyta nekik, hogy az útra vándorboton kívül semmit ne vigyenek; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben.

⁸ Megparancsolta nekik, hogy ne vigyenek az útra semmi mást, csak egy vándorbotot; se kenyeret, se tarisznyát, se pénzt az övükben.

⁸ És megparancsolá nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy pálczán kívül; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben;

⁸ és megparancsolta nekik, hogy semmit se vigyenek az útra, csak vándorbotot: se kenyeret, se tarisznyát, se pénzt az övükben.

⁹ sed ut calcearentur sandaliis et ne induerentur duabus tunicis.

⁹ Sarut kössenek, de két ruhadarabot ne vegyenek magukra.

⁹ Sarut kössenek, de ne öltözzenek két köntösbe.

⁹ Sarut viselhetnek, de ne legyen két ruhájuk.

⁹ Hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek.

⁹ Sarut viszont kössenek, és „Ne vegyetek – tette hozzá – két köntöst!”

¹⁰ Et dicebat eis: “ Quocumque introieritis in domum, illic manete, donec exeatis inde.

¹⁰ Azután folytatta: „Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott addig, amíg utatokat nem folytathatjátok.

¹⁰ Azt mondta nekik: »Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott, amíg tovább nem mentek onnan.

¹⁰ Aztán így szólt hozzájuk: „Ha valahol betértek egy házba, maradjatok ott, amíg tovább nem utaztok onnan.

¹⁰ És monda nekik: A hol valamely házba bementek, ott maradjatok mindaddig, a míg tovább mentek onnét.

¹⁰ Ezt mondta nekik: „Ha valahol bementek egy házba, maradjatok ott egészen addig, amíg tovább nem mentek onnét!

¹¹ Et quicumque locus non receperit vos nec audierint vos, exeuntes inde excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis ”.

¹¹ Ha valamely helységben nem fogadnak be, és nem hallgatnak meg titeket, menjetek el onnét, s még a port is rázzátok le lábatokról, tanúbizonyságul ellenük.”

¹¹ Ha pedig valahol nem fogadnak be és nem hallgatnak meg titeket, menjetek ki, rázzátok le lábatokról a port is, bizonyságul ellenük.«

¹¹ De ha valahol nem fogadnak be titeket és szavatokra nem hallgatnak, menjetek el onnan és – vádképpen ellenük – a port is rázzátok le lábatokról.”

¹¹ A kik pedig nem fogadnak titeket, sem nem hallgatnak rátok, onnét kimenvén, verjétek le a port lábaitokról, bizonyságul ő ellenök. Bizony mondom néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak.

¹¹ Ha egy helység nem fogad be titeket, és nem is hallgatnak rátok, akkor kimenne onnét még a port is rázzátok le lábatokról bizonyítékul számukra!”

¹² Et exeuntes praedicaverunt, ut paenitentiam agerent;

¹² Azok elmentek, s hirdették a bűnbánatot,

¹² Azok elmentek, és hirdették, hogy tartsanak bűnbánatot.

¹² Azok útra kelve bűnbánatot hirdettek, sok ördögöt űztek ki

¹² Kimenvén azért, prédikálják vala, hogy térjenek meg.

¹² Elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg.

¹³ et daemonia multa eiciebant et ungebant oleo multos aegrotos et sanabant.

¹³ sok ördögöt kiűztek, és olajjal megkenve sok beteget meggyógyítottak.

¹³ Sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal, és azok meggyógyultak.

¹³ és olajjal megkenve sok beteget gyógyítottak meg.

¹³ És sok ördögöt űznek vala ki, és olajjal sok beteget megkennek és meggyógyítanak vala.

¹³ Sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal és meggyógyítottak.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

Mit mond Krisztus Urunk? A következőket: *„Meghagyta nekik, hogy az útra vándorboton kívül semmit ne vigyenek; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben. Sarut kössenek, de ne öltözzenek két köntösbe.”* Ha megfigyeljük, akkor a felsoroltak a világi biztonságot jelentik. Vándorbot, mint ami megkönnyíti a járást és védekezésre is használható. Táska, amelyet különböző javakkal fel lehet tölteni. A kenyér és a pénz jelentőségét nem kell külön magyarázni, a jólétet jelképezik. Mit mond ezzel a mi Urunk? Aki az Ő nevében kíván járni, szolgálni, az Ő hitére nevelni az embereket, annak bizony a sorrendet meg kell változtatni. Teljes bizalommal és hittel Őrá kell hagyatkozni és nem a világi eszközökben keresni a siker kulcsát. Hiába vagy teljesen felszerelve, ha közben nem vagy hiteles ember, mert nem az Úrba helyezted bizakodásodat. Akkor hát vakmerő bátorsággal vessünk el magunktól mindent és mindent meggondolatlanul tegyünk? Szó sincs róla, ne kísértsük Istent. De, először benne bízunk, benne higgyünk, másodszorra pedig bölcsen használjuk fel a világ javait.

A köntösről kell még szót ejteni. Mit is jelent a két köntös? Nem mást, mint a régi és az új embert. Ha a keresztségben levetted a régi embert, akkor miért is járnál a régi ruhába? Ha Krisztusban új emberré lettél, akkor viseld annak köntösét! Nem jelent mást, mint Istennek vagy a mamonnak a szolgálatát. *„Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, a Mammonnak is.”* (Mt 6,24). A mammon köntösében nem tudod Istent szolgálni. Választanod kell a kettő közül, mindkettőt nem viselheted.

Vö.:

- Szent Ambrus püspök, *Exp. in Luc.*, 6, 65 – 67 (Ambrogio, *Exp. in Luc.*, 6, 65-67)
- Origenész, Lukács evangéliumához, 23, 3 (Origene, *In Evang. Luc.*, 23, 3)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

A tanítványok részesednek Krisztus gyógyító küldetésében

„GYÓGYÍTSATOK BETEGEKET...”

1506. Krisztus fölszólította tanítványait, hogy kövessék őt és vegyék föl keresztjüket (vö. Mt 10,38). Őt követve a tanítványok új szemmel látják a betegséget és a betegeket. Jézus bekapcsolja őket a maga szegény és szolgáló életébe. Részesíti őket az együtt szenvedés és a gyógyítás szolgálatából: *„És elmenvén prédikálták, hogy tartsanak bűnbánatot; és sok ördögöt kiűztek, és olajjal megkentek sok beteget, és meggyógyították őket”* (Mk 6,12-13).

1507. A föltámadott Úr megismétli ezt a küldést („A nevemben (...) betegekre teszik a kezüket, és azok meggyógyulnak”; Mk 16,17-18), és megerősíti azokkal a jelekkel, melyeket az Egyház az ő nevének segítségül hívásával művel (vö. ApCsel 9,34; 14,3). Ezek a jelek különleges módon kinyilvánítják, hogy Jézus valóban „az üdvözítő Isten” (vö. Mt 1,21; ApCsel 4,12).

1508. A Szentlélek egyes embereknek különleges, gyógyító karizmát ajándékoz (vö. 1Kor 12,9.28.30.), hogy megmutassa, milyen ereje van a Föltámadott kegyelmének. Azonban még a legbuzgóbb imádság sem nyeri el minden betegség gyógyulását. Így kell Pálnak megtanulnia az Úrtól: „elég neked az én kegyelmem. Mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg” (2Kor 12,9); és az elviselendő szenvedéseknek a következő értelme lehet: „Testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak a javára” (Kol 1,24).

1509. „Gyógyítsatok betegeket!” (Mt 10,8). E feladatot az Egyház az Úrtól kapta, és igyekszik megvalósítani, amikor ápolja a betegeket és közbenjáró imádságával kíséri őket. Az Egyház hisz Krisztusnak, a lélek és a test orvosának éltető jelenlétében. E jelenlét elsősorban a szentségeken keresztül hat, egészen sajátos módon az Eucharisztia által, a kenyér által, mely örök életet ad (vö. Jn 6,54.58.),_s melynek a testi gyógyulással való kapcsolatát Szent Pál hangsúlyozza (vö. 1Kor 11,30).

Az Egyház hivatása az igehirdetés és a tanúságtétel

A SZENTLÉLEK ÉS AZ EGYHÁZ

737. Krisztus és a Szentlélek küldetése az Egyházban, Krisztus testében és a Szentlélek templomában teljeseedik be. Ez az összekapcsolt küldetés ettől kezdve Krisztus híveit bekapcsolja az ő közösségébe az Atyával a Szentlélekben: a Lélek előkészíti az embereket, kegyelmével megelőzi, hogy Krisztushoz vonzza őket. Ő nyilvánítja ki nekik a föltámadott Urat, eszükbe juttatja szavait és fölnyitja lelküket, hogy megértsék halálát és föltámadását. Jelenvalóvá teszi számukra Krisztus misztériumát, leginkább az Eucharishtiában, hogy megbékéltesse őket, és bevezesse az Istennel való közösségbe, és segítse őket, hogy „sok gyümölcsöt” hozzanak (vö. Jn 15,5.8.16).

738. Így az Egyház küldetése nem hozzáadatik Krisztus és a Szentlélek küldetéséhez, hanem ennek szentsége: az Egyház, mivel egészében és minden tagjában arra küldetik, hogy a Szentháromság közösségének misztériumát hirdesse és tanúsítsa, megvalósítsa és terjessze (ez lesz a következő cikkely tárgya):

Megismételjük, hogy mi valamennyien, miután egy és ugyanazon Lelket kaptuk, tudniillik a Szentlelket, valamiképpen egymással és Istennel eggyé válunk. Jóllehet ugyanis sokan vagyunk és Krisztus az Atya és a saját Lelkét adja mindegyikünknek, hogy bennünk lakjék, e Lélek egy és oszthatatlan, aki a különálló lelkeket (...) önmaga által egységbe fogja, és önmagában valami egyként jeleníti meg. Miként ugyanis „Krisztus” szent testének ereje egy testhez tartozóvá teszi azokat, akikben jelen van, oly módon - gondolom - Istennek mindenkiben benne lakó, egy és oszthatatlan Lelke mindenkit lelki egységbe forraszt. (Alexandriai Szent Cirill: Commentarius in Iohannem, 11, 11: PG 74, 5,61.)

739. Mivel a Szentlélek Krisztus Kenete, ezért Krisztus, a test Feje kiárasztja őt a tagjaiba, hogy táplálja és gyógyítsa őket, kölcsönös tevékenységeiket rendezze, éltesse, tanúnak küldje őket, s az Atyának fölajánlott áldozatához és közbenjárásához társítsa őket az egész világ javára.

Krisztus Testének tagjaival az Egyház szentségei által közli Szent és Megszentelő Lelkét (ez lesz a tárgya a Katekizmus második részének).

740. Isten e „csodatettei” - melyeket Krisztus az Egyház szentségeiben ajánl föl a híveknek - gyümölcsüket a Krisztusban való Lélek szerinti új életben termik meg (ez lesz a tárgya a Katekizmus harmadik részének).

741. „Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal” (Róm 8,26). A Szentlélek, Isten műveinek alkotómestere az imádságnak is tanítómestere (ez lesz a tárgya a Katekizmus negyedik részének).

A MISSZIÓ -- AZ EGYHÁZ KATOLIKUS VOLTÁNAK KÖVETELMÉNYE

849. A missziós parancs. „A nemzetekhez küldte Isten az Egyházat, hogy az üdvösség egyetemes szakramentuma legyen, ezért katolicitásának legbensőbb igényéből és Alapítója parancsát követve minden embernek hirdetni akarja az evangéliumot” (II. Vatikáni Zsinat: Ad gentes határozat, 1.): „Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Mt 28,19-20)

850. A misszió eredete és célja. Az Úr missziós parancsának végső forrása a Szentháromság örök szeretetében van: „A zarándok Egyház természetete szerint missziós, mivel ő maga a Fiú küldetéséből és a Szentlélek küldetéséből ered az Atya Isten terve szerint” (AG 2). A misszió végső célja nem más, mint az embereket annak a közösségnek részesévé tenni, mely az Atya és a Fiú között szeretetük Lelkében van (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 23).

851. A misszió indítéka. Az Egyház mindig Isten emberek iránti szeretetéből merítette missziós buzgóságának kötelezettségét és erejét, mert „Krisztus szeretete sürget minket” (2Kor 5,14). (Vö. II. Vatikáni Zsinat: Apostolicam actuositatem határozat, 6; II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 11.) „Isten ugyanis azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság megismerésére” (1Tim 2,4). Isten mindenki üdvösségét az igazság megismerése által akarja. Az üdvösség az igazságban van. Akik engedelmeskednek az igazság Lelke indításának, már az üdvösség útján vannak; az Egyháznak azonban, akire rábízott ez az igazság, elébe kell mennie az ember vágyának, és vinnie kell neki az igazságot. Az Egyháznak, mivel hiszi, hogy az üdvösség terve egyetemes, missziós kell lennie.

852. A misszió útjai. „A Szentlélek az egész egyházi misszió főszereplője.” (II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 21.) Ő vezeti az Egyházat a missziós utakon. Az Egyház folytatja és a történelemben kibontakoztatja Krisztus küldetését, aki azért küldetett, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek; „Krisztus Lelkének indítására az Egyháznak is ugyanazon az úton kell járnia, amelyen ő járt, tudniillik a szegénység, az engedelmesség, a szolgálat és a halálig tartó önfeláldozás útján, melyből föltámadása által győztesként tért vissza”. (AG 5.) Ily módon „mag a keresztények vére”. (Tertullianus: Apologeticum 50, 13: CCL 1, 171 /PL 1, 603/)

853. Az Egyház azonban zarándokútján azt is tapasztalja, „mekkora a távolság az általa hirdetett üzenet és azoknak emberi gyarlósága között, akikre az evangélium van bízva” (GS 43). Isten népe csak a „bűnbánat és a megújulás útján” (LG 8.), „a kereszt szűk ösvényén haladva” (AG 1.) képes terjeszteni Krisztus országát (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 12-20). „Miként azonban Krisztus a megváltás művét szegénység és üldözés

közepette vitte végbe, úgy az Egyháznak ugyanezt az utat kell járnia, hogy az üdvösség gyümölcseit közölje az emberekkel” (LG 8).

854. Missziója által „az Egyház együtt járja az utat az egész emberiséggel, ugyanazt a földi sorsot tapasztalja, és kovásza vagy lelke az emberi társadalomnak, melynek Krisztusban kell megújulnia és Isten családjává kell átalakulnia” (GS 40). A missziós buzgóság tehát türelmet igényel. A misszió azzal kezdődik, hogy hirdeti az evangéliumot olyan népeknek és csoportoknak, amelyek még nem hisznek Krisztusban (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 42-47.); azzal folytatódik, hogy megszilárdítja a keresztény közösségeket, melyek „Isten világban való jelenlétének jelei” (AG 15.), és helyi egyházakat alapít (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 48-49.); az inkulturáció folyamatát éli, hogy az evangéliumot megtestesítse a népek kultúráiban (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 52-54.); és nem maradnak számára ismeretlenek a kudarcok sem. „Ami az emberi csoportokat és a népeket illeti, ezeket csak fokozatosan éri el, hatja át, és így veszi fel őket a katolikus teljességbe.” (AG 6.)

855. Az Egyház missziója megkívánja a fáradozást a keresztények egységéért (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 50). Ugyanis „a keresztények megosztottsága gátolja az Egyházat, hogy teljesen valóra váltsa a maga katolicitását azokban a fiaiban, akiket neki adott ugyan a keresztség, de nincsenek teljes közösségben vele; sőt magának az Egyháznak is nehezebb így a maga katolicitásának teljességét minden szempontból életszerűen megmutatnia” (ÚR 4).

856. A missziós mű tiszteletteljes dialógust foglal magában azokkal, akik még nem fogadták el az evangéliumot (vö. II. János Pál pápa: Redemptoris missio enciklika, 50). Maguk a hívők is hasznot meríthetnek e dialógusból, amikor megtanulják jobban megismerni mindazt az „igazságot és kegyelmet, ami a pogányoknál Isten titokzatos jelenléteként van jelen” (AG 9). Amikor a jó hírt azoknak hirdetik, akik még nem ismerik, azért teszik, hogy azt az igazságot és jót, amit Isten az emberek és népek között elhintett, megerősítsék, kiegészítsék és fölemeljék, és hogy ezeket az embereket megtisztítsák a tévedéstől és a rossztól „Isten dicsőségére, a Sátán megszegyenyítésére és az ember boldogságára” (AG 9).

Meghívás a misszióra

1122. Krisztus elküldte apostolait, hogy hirdessék „az ő nevében a bűnbánatot a bűnök bocsánatára minden népnek” (Lk 24,47). „Tegyetek tanítványommá minden embert; kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében” (Mt 28,19). A keresztelésre szóló küldés, tehát a szentségi küldetés, benne foglaltatik az evangelizációs küldetésben, mert a szentséget Isten Igéje és a hit készíti elő, mely ezen igének elfogadása:

Isten népét elsősorban az élő Isten igéje gyűjti egybe. (...) A szentségek kiszolgáltatásához szükséges az igehirdetés, mert a szentségek a hit misztériumai, mely az igehirdetésből születik és belőle táplálkozik. (II. Vatikáni Zsinat: Presbyterorum ordinis határozat, 4.)

1533. A keresztség, a bérmálás és az Eucharisztia a keresztény beavatás szentségei. Krisztus valamennyi tanítványának közös hivatását alapozzák meg, az életszentségre és a világ evangelizálásának missziójára szóló meghívást. Hozzák a szükséges kegyelmeket a Lélek szerinti élethez az örök haza felé tartó zarándokúton.

2.2.2. Pápai gondolatok

Szent II. János Pál pápa: Evangelium vitae

II. János Pál pápa enciklikája a püspököknek, a papoknak és diakónusoknak, szerzeteseknek és szerzetesnőknek, a laikus krisztushívőknek és minden jóakarátú embernek az emberi élet sérthetlenségéről

vö. Mk 6,13

47. Jézus küldetése a sok-sok gyógyítással mutatja, hogy *Isten mennyire szívén viseli az ember testi életét*. Jézust, „a test és lélek orvosát”¹ az Atya azért küldte, hogy hirdesse az evangéliumot a szegényeknek és gyógyítsa a megtört szívűeket.² Amikor tanítványait elküldte a világba, olyan küldetést bízott rájuk, amelyben a betegek gyógyítása kapcsolódik az Evangélium hirdetéséhez: „Elmenvén hirdessétek, hogy közel van a mennyek országa. Gyógyítsatok betegeket, támasszatok föl halottakat, tisztítsatok meg leprásokat, űzzetek ördögöket.”³

Kétségtelen, *a testi élet a maga földi állapotában a hívő számára nem abszolút érték*, annyira nem, hogy elvárható tőle, hogy egy nagyobb jóért föláldozza; miként Jézus mondja: „aki meg akarja menteni az életét, elveszíti; aki pedig elveszíti az életét értem és az Evangéliumért, megmenti azt”.⁴ Erre több példát is látunk az Újszövetségben. Jézus nem vonakodott föláldozni magát, szabadon ajánlotta föl életét az Atyának áldozatul⁵ övéért. Az Előfutárnak, Keresztelő Jánosnak a halála is tanúsítja, hogy a földi élet nem abszolút érték: többet ér nála az Úr szavához való hűség, akkor is, ha az élet kerül miatta veszedelembe.⁶ István, miközben elveszik földi életét, mert hűséges tanúja az Úr föltámadásának, követi Mestere nyomdokait és a megbocsátás szavával áll megkövezői előtt,⁷ s megnyitja a vértanúk megszámlálhatatlan sorát, akiket az Egyház kezdettől fogva annyira tisztel.

De önkényesen senki sem választhat az élet és a halál között; ennek a döntésnek egyedül a Teremtő feltétlen ura, Ő, akiben „élünk, mozgunk és vagyunk”.⁸

Szent II. János Pál pápa: Pastores gregis

II. János Pál pápa apostoli buzdítása a püspökről, aki Jézus Krisztus evangéliumának szolgálja, hogy a világ remélni tudjon

vö. Mk 6,7

A püspöki szolgálat missziós jellege és egysége

¹ Antiochiai Szent Ignác: Az efezusiakhoz írt levél 7,2

² vö. Lk 4,18; Iz 61,1

³ Mt 10,7–8; vö. Mk 6,13; 16,18

⁴ Mk 8,35

⁵ vö. Jn 10,17

⁶ vö. Mk 6,17–29

⁷ vö. ApCsel 7,59–60

⁸ ApCsel 17,28

9. Szent Lukács evangéliuma elmondja, hogy Jézus a Tizenkettőt apostoloknak nevezte, ami szó szerint küldöttet, megbízottat jelent (vö. 6,13). Szent Márk evangéliumában azt is olvassuk, hogy Jézus azért is alkotta meg a Tizenkettőt, „hogy elküldje őket prédikálni” (3,14). Ez azt jelenti, hogy a Tizenkettő kiválasztásának és megalkotásának missziós célja volt. Első küldetésük (vö. Mt 10,5; Mk 6,7; Lk 9,1–2) akkor teljeseedett be, amikor Jézus föltámadása után, a mennybemenetele percében küldetéssel bízta meg őket. A küldés szavai megőrzik teljes aktualitásukat: „Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön. Menjetek tehát és tegyétek tanítvánnyá mind a nemzeteket, megkeresztelvén őket az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” (Mt 28,18–20). Ez az apostoli küldetés a maga ünnepélyes megerősítését pünkösdkor, a Szentlélek kiáradásakor kapta meg.

Szent Máté imént idézett részletében az egész lelkipásztori szolgálatot a tanítás, a megszentelés és a kormányzás hármasságában láthatjuk, amiben Krisztus küldetésének és szolgálatának hármasságát tükrözzük. Mi ugyanis mint keresztények papként minőségileg új módon részesedünk Mesterünk küldetésében, aki Próféta, Pap és Király, és arra kaptunk meghívást, hogy különleges tanúságot tegyünk róla az Egyházban a világ előtt.

Ez a hármasság (triplex munus) és a belőle fakadó hatalom a cselekvés szintjén fejezi ki a lelkipásztori szolgálatot (munus pastorale), amit minden püspök megkap a püspökszentelésben. Maga a krisztusi szeretet, melyben a szentelés részesít, konkretizálódik a minden nemzetek reményét képező evangélium hirdetésében (vö. Lk 4,16–19), a szentségek kiszolgáltatásában és a szent nép örök élet felé vezetésében. Egymással szorosan összefüggő feladatokról van szó, amelyek kölcsönösen magyarázzák, föltételezik és megvilágosítják egymást.⁹

Ezért tehát amikor a püspök tanít, egyúttal meg is szenteli és kormányozza is Isten népét; miközben megszenteli, tanítja és kormányozza is; s amikor kormányozza, tanítja és meg is szenteli. Szent Ágoston a püspöki szolgálat e teljességét amoris officiumnak, a szeretet hivatalának mondja.¹⁰ Ebből fakad a bizonyosság, hogy az Egyházból soha nem fog hiányozni Jézus Krisztus pásztora szeretete.

2.3. Pedagógiai vonal:

2.3.1. Tantörténetek

A hűség jutalma

Egy gazdag ember munkásokat toborzott. Azzal a feladattal bízta meg őket, hogy az udvarán lévő kútból húzzák fel a vizet és egy vesszőkosárba öntsék. Külön kérése még az volt, hogy a munkát gondosan és hűségesen végezzék mindaddig, míg a kútból a víz ki nem fog.

⁹ vö. Lumen gentium 21, 27; II. János Pál pápa: Nagycsütörtöki levél az áldozópapoknak (1979. IV. 8.), 3: AAS 71 (1979), 397

¹⁰ vö. In Ioannis evangelium tractatus 123, 5: PL 35, 1967

A munkások összesúgtak, és megállapodtak egymás között, hogy ezt nem vállalják. Azt mondták a megbízónak:

- Mi minden munkát nagyon szívesen elvégzünk, különösen, ha jól megfizetik. De ez annyira értelmetlen munkának látszik, hogy nem vállaljuk. Keresünk valami hasznosabb munkát. - S választ sem várva otthagyták.

Az egyik munkás viszont másként gondolkozott:

Ha a munkát elvégzem, a fizetést megkapom. Ha a munkaadóm nem találja értelmetlennek ezt a munkát, és még ráadásul fizetést is ad, akkor én elvállalom, A gondolatot tett követte, és csak húzta, húzta a vizet hűségesen és kitartóan.

De mi történt?! Az utolsó vödörrel, amelynek vize már nagyon zavaros és iszapos volt, valami más is felkerült. Amikor kiöntötte a vesszőkosárba a vizet, előtűnt egy nagyon értékes, csodaszép gyémánt ékszer.

A gazdag ember nagyon megörült, mert megkerült az elveszett ékszer. Most értette meg a munkás, hogy miért kellett vesszőkosárba öntenie a vizet, és nem a veteményre, ami talán hasznosabbnak tűnt volna. Ráadásul a bérén felül még külön jutalomban is részesült.

A mi Urunk szintén hűséges munkásokat keres. A munka néha értelmetlennek látszik, mert nem látunk eredményt. Sokszor nem értjük, hogy miért is kell ezt vagy azt tenni. Ez a kis történet emlékeztessen bennünket a hűségre.

Ne feledjük el Jézus Krisztus ígérését: »Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját« (Jel 2,10).

Forrás: <http://hitremenyyszeretet.network.hu/forumtema/tortenetek-tanmesek>

Herb vödre

Amikor új házunkba beköltöztünk, a szomszédban csodálatos kertre lettünk figyelmesek: tele gyönyörű virágokkal és zöldségekkel. Szomszédunk, Herb, mester-kertész volt. De még ettől is jellemzőbb volt rá nagylelkűsége. Felakasztott a kertjeinket elválasztó kerítés felénk eső oldalára egy vödört, és ahogy szöszmötölt a kerti munkájával, csodálatos dolgokkal rakta tele a vödört. Egyik nap paradicsom, másnap cukkini, harmadnap uborka, aztán friss retek. Soha nem láttuk, mikor tette bele a zöldségeket a vödörbe, de tagadhatatlan volt jelenléte.

Egyik nap, mikor éppen kiürítettem a vödört, azon gondolkoztam, mi történne, ha elfelejteném, hogy ott van a vödör, vagy nem venném ki az ajándékokat. A zöldségek megrothadnának, és kárba mennének.

Isten hasonlóképpen cselekszik.

Életünk kertjében csendesen tevékenykedik, megtölti vödreinket ajándékaival és képességekkel, amiket felhasználhatunk. Van-e olyan ajándék, amit nem használunk? Ha felhasználjuk azt, ami a vödörünkben van, Isten "utántölt".

Imádság: Drága Urunk, segíts, hogy dicsőségedre teljesen felhasználjuk talentumainkat, képességeinket, amiket ajándékba adtál. Ámen.

Isten mit rakott az én "vödörömbé"? Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van. (Mt 25,29)

Forrás: <http://hitremenyyszeretet.network.hu/forumtema/tortenetek-tanmesek>

2.3.2. Evangélium témáját feldolgozó vers és ének

Szemlér Ferenc: Könyörgés szelídségért

Én Istenem! Pótold erőben,
ami hiányzik még belőlem.
Taníts igédhez igazodni,
bölcsségedben bizakodni.

Nehéz utam néhol egyengessd,
Kenyeret adj – kicsit, de rendest!
Szemem, szájam óvjad a szennytől
s szívemet véd meg az eszemtől.

Ne sújts szörnyű rettenetekkel,
korbácsodat későbbre tedd el,
ha majd a szárnyaim kinőttek
és nem reszketek már előtted.

Költőd most még kicsi! Csak ember!...
tele ezer ijedelemmel.
Ne légy bírāja! ...
légy csak apja,
ki rossz fiát is simogatja.

Forrás: http://www.ppek.hu/konyvek/Innen_es_tul_1.pdf

Forrás: <http://erdelyikeresztyenek.network.hu/blog/erdelyi-keresztyenek-hatarok-nelkul-hirei/hol-lennek-ha-nem-lett-volna-isten-josaga>

Gitáros énekek

Hillsong United - Meghívtál, hogy vízre lépjek

<https://www.youtube.com/watch?v=9KiF-6fxyow>

kotta: <http://www.kottacsere.hu/?p=2537>

Hinni taníts Uram

<https://www.youtube.com/watch?v=2DaiaatMCKw>

kotta: https://csecsy.hu/konyvek/enekeskonyv/hinni_tanits_uram

Helyes_Beat – Nincs más Isten

<https://www.youtube.com/watch?v=UU6pjbL15gs&list=RDUU6pjbL15gs>

kotta: <http://worship.golgota.hu/WorshipResource/Akkordok/N/Nincs%20mas%20Isten.htm>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

Szükségeim megelőzik-e Istent?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, te megmutatod igazságod fényét a tévelygőknek, hogy visszataláljanak a helyes útra. Add meg híveidnek, hogy elutasítsunk mindent, ami a keresztény névvel ellenkezik, és vállaljuk, ami méltó hozzá. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

Az Úr gondoskodik rólam.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

Tudjak az Úrra hagyatkozni.